

WERELDPODIUM Hoe is het mogelijk dat Nederland zich profileert als een verongelijkte dwergenrepubliek?

Nederland, stop het navelstaren

Nederland wordt steeds nationalistischer. We lijken op Litouwen en Oostenrijk. Maar je dient het nationale belang het best door internationaal te opereren.

door **Ralf Bodelier**

Nederland lijkt sterk te veranderen. Van royaal, modern en nieuwsgierig, in zuinig, conservatief en ontevreden. Lijkt, want het is nog steeds niet duidelijk of ook de Nederlanders veranderen. Het is mogelijk dat de aanhangers van de lijn Fortuyn-Wilders meer dan ooit van zich laten horen. Wellicht is de verschuiving richting navelstaren en eigenbelang relatief beperkt en keert Nederland bij een volgende verkiezing weer terug naar het oude midden. In het buitenland wordt deze nuance niet opgemerkt. In Duitsland, België, Frankrijk en de Verenigde Staten kijken politici en bestuurders vol ongeloof naar Nederland. Hoe is het mogelijk dat een land dat ooit gold als betrouwbare gids in kwesties als drugs, abortus, homohuwelijk, Europese eenwording, internationale diplomatie of

'Met een bevolking van zestien miljoen en een klein grondgebied is een in zichzelf gekeerd, xenofob en verongelijk Nederland nergens'.
foto Valerie Kuypers/ANP

ming met een verhoging van deze begroting. Nederland organiseerde het verzet en dreigde samen met Groot-Brittannië zijn vetorecht in te zetten. De begroting werd niet aangenomen. Volgens EC-voorzitter Barroso bracht Nederland daar-

lingssamenwerking een van de beste investeringen die Engeland kan doen'. Ook defensie wordt met een miljard gekort. Hier volgt Nederland wel een internationale trend, al was het maar omdat ook president

ronduit gevaarlijk in een wereld waar cyberaanvallen uit Noord-Korea en China dreigen, waar in Pakistan verrijkt uranium voor het oprapen ligt, waar handelsroutes voor de Somalische kust moeten worden beveiligd en rampen moe-

Café Internationaal

- 'Linkse hobby's en rechtse daadkracht' heet het eerste Café Internationaal van het Wereldpodium morgen vanaf 20 uur, over de sterk veranderende positie van Nederland in het buitenland.
- Deelname: VVD-Kamerlid Dijkhoff, PvdA-Kamerlid Dikkers, prof. Hilhorst (Humanitaire hulp en wederopbouw), prof. Hellema (Geschiedenis) en journaliste Marcia Luyten. Pianiste Lisa van Schijndel treedt op.
- Locatie: het Deprezgebouw aan de Lange Nieuwstraat 172 (Tilburg).
- Inschrijven: wereldpodium.nu.

vatief-liberale regering, zonder aarzeling een vergelijk tussen het Nederland van nu en het Oostenrijk ten tijde van de neo-nazistische Jörg Haider. Laten we er geen doekjes om winden: al deze ontwikkelingen zijn niet alleen slecht voor de wereld buiten Nederland, ze zijn ook slecht voor Nederland zelf. De Utrechtse historicus prof. Duco Hellema betoogt in zijn laatste editie van het dikke standaardwerk 'Nederland in de Wereld' dat de open, internationale houding van ons land niet alleen goed was op wereldschaal maar, en vooral, ook

stuurders vol ongeloof naar Nederland.

Hoe is het mogelijk dat een land dat ooit gold als betrouwbare gids in kwesties als drugs, abortus, homohuwelijk, Europese eenwording, internationale diplomatie of militaire samenwerking zich nu profileert als een verongelijkte dwergenrepubliek, vergelijkbaar met Oostenrijk of Litouwen? Afgelopen maand vroeg de Amerikaanse president Obama alle 28 NAVO-landen om steun voor zijn trainingsmissie in Afghanistan. 27 landen deden een toezegging. Eén land zei nee. Dat was Nederland. NAVO-watchers merkten op dat premier Rutte vervolgens het woord mocht voeren ná Kazachstan en vóór Mongolië. Eveneens afgelopen maand dacht het Europees Parlement meer invloed te krijgen op de Europese begroting. En wel in ruil voor instem-

ming met een verhoging van deze begroting. Nederland organiseerde het verzet en dreigde samen met Groot-Brittannië zijn vetorecht in te zetten. De begroting werd niet aangenomen. Volgens EC-voorzitter Barroso bracht Nederland daarmee 'een slag toe aan mensen in heel Europa'.

En dan zijn er nog de zware bezuinigingen op ontwikkelingshulp en defensie. Nederland is het enige westerse land dat bezuinigt op hulp. Crisis of geen crisis: in alle Europese landen, maar ook in de Verenigde Staten en Japan stijgen de hulpbudgetten. Alleen Nederland laat het budget met een miljard dalen. Hoe anders gaat het, bijvoorbeeld, in Engeland. De eveneens conservatief-liberale regering bezuinigt fors op alles, behalve op de hulp. Volgens de Britse minister voor ontwikkelingssamenwerking Andrew Mitchell is 'ontwikke-

lingssamenwerking een van de beste investeringen die Engeland kan doen'.

Ook defensie wordt met een miljard gekort. Hier volgt Nederland wel een internationale trend, al was het maar omdat ook president Obama van de VS forse bezuinigin-

Dat ons land zich steeds meer naar binnen richt, blijft niet onopgemerkt

gen op zijn krijgsmacht heeft aangekondigd. Het gevaar bestaat echter dat dit kabinet, in de houdgreep van Geert Wilders, niet meer mee zal doen aan internationale missies, zoals het nu al weigert om troepen te leveren voor Afghanistan. Deze tendens is

ronduit gevaarlijk in een wereld waar cyberaanvallen uit Noord-Korea en China dreigen, waar in Pakistan verrijkt uranium voor het oprapen ligt, waar handelsroutes voor de Somalische kust moeten worden beveiligd en rampen moeten worden bestreden van Haïti tot Kasjmir.

Dat ons land zich steeds meer naar binnen richt, blijft in het buitenland niet onopgemerkt. In Frankrijk kwam afgelopen najaar de gezaghebbende krant Le Monde met een vernietigende analyse van Nederland. Volgens Le Monde is in Nederland het populisme aan de macht. De krant hekelde dat ooit zo betrouwbare partijen als het CDA en VVD nu een 'pact met de duivel sloten', dat wil zeggen met de 'islamofobe raddraaier Geert Wilders'.

In Duitsland trekt kanselier Angela Merkel, ook al leider van conser-

slecht voor Nederland zelf. De Utrechtse historicus prof. Duco Hellema betoogt in zijn laatste editie van het dikke standaardwerk 'Nederland in de Wereld' dat de open, internationale houding van ons land niet alleen goed was op wereldschaal maar, en vooral, ook voor Nederland zelf. Sinds de Tweede Wereldoorlog hebben Nederlandse regeringen dat altijd goed begrepen. Met een bevolking van zestien miljoen en een grondgebied halverwege Togo en Bhutan, is een in zichzelf gekeerd, xenofob en verongelijkt Nederland nergens. Alleen wie geeft zal ontvangen. Wanneer deze regel ergens geldt is het wel in de wereld van de internationale verhoudingen.

Ralf Bodelier is publicist en leidt het Wereldpodium in Tilburg. Hij rond nu een proefschrift af over Human Security.